

բարանչիւր վերոյիշեալ գոյնք գէթ շա-
բաթ մի կը տեսնին. իսկ փոփոխու-
թիւնքն կ'սկսէին տղուն հիւանդու-
թիւնը բռնելու միջոցներ, եւ եթէ
սաստիկ ծանրանար այն՝ թխադոյն
էր մազ, իսկ եթէ ապշութեան վի-
ճակի մէջ ըլլար՝ մազն ալ բաց գոյն
կ'ունենար:

Ուստի գրեթէ ապահովապէս կը բ-
նանք հաստատել՝ թէ ջղային գրու-
թիւնն մեծապէս կ'ազդէ հերաց ժա-
մանակէն յառաջ սպիտակ գոյն առնը-

լուն: Եւ ընդհանրապէս հիւանդոս
կամ ջղոտ մարդկանց մազերն շուտով
կը ճերմկնան, մանաւանդ անոնց՝ որ
կամ շատ գլուխ կը յոգնեցընեն, և
կամ սակաւ ժամանակ կը քնանան.
վասն զի անոնց մազին կոճղէզը չի
կրնալով ոնունդ առնուլ փութով մա-
զերն կը ճերմկցընէ: Միով բանիւ,
սպիտակ մազն բացարձակ նշան չէ
ճերմութեան, այլ յաճախ բժշկաբա-
նական անժխտելի երեւոյթ:

Ի ՍՐԲՈՒՀԻՆ ՍԱՆԴՈՒԽՏ

(Բանայանգ)

Վորձամեցիր սրմապաշտիմ դու զ'աշխարհ՝
Որոյ զոհին ոչխարն, սցմչափ պարարտ գէշ.
Եւ մթութեամ պատառելով զ'աշխարհ,
Փեսիմ երկմից համդիսացար հարսն եւ Բայր:
Աստուածայեմ խաղաղութեամ դաշամց զ'աշխարհ:
Քոյ սուրբ արեամբըդ կըմքեցիր, ո՛վ Սահարայի:
Մոռամալով զաշխարհս ումայն, քոյր եւ Բայր,
Ջերկմայիմըն սիրեցիր դու միայն զ'աշխարհ:
Քոյ սուրբ արեւմ յաւտեմիմ հոսի ի Զայր:
Յոր ի յորձամս զլորիմ աստեղդ ի հաւր:

(Բանայանգ)

Ունեքս մի գրիւ, դէմս կ'աշխարհ,
Միտքս խորհուրդդ կամ աշխարհ.
Հոգիս յերկիմս սլամայ ինքի.
Յաստեղատումս երկնայի.
Կամիմ զըրել գեղեցկաւ.
Տեսիլք բմութեամ վեհ արեւ.
Ես սըրտերու կ'ուզեմ աշխարհ,
Գաղտնեաց կապերմ պիտոյ Բայր,
Որ ամրագամ չար Բանայի.
Որ ոստոտէ իբրեւ լաւ,
Դադրի լիմել եղբորմ Բայր,
Ջառմէ վրսեմ Բանայի.
Եւ չի քըմմէ փղիկասայ Բայր.
Նմամ Ապեղիմ Բանայի:

Հ. Գ. Աղաճեան.